

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12CoCsp/43/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121238044
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martin Štubniak
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6121238044.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Martina Štubniaka a sudcov JUDr. Janky Boroškovej a JUDr. Ivicy Hanuskovej, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - Petržalka, IČO: 35 724 803, právne zastúpený: Remedium Legal, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: K. L., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom J. D. XXXX/XX, XXX XX B., o zaplatenie 20.000,- EUR s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k.:12Csp/23/2021-107 z 17. augusta 2021, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovaný **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Zvolen (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinstančný súd“) napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 20.000,- Eur spolu s 5 %-ným úrokom z omeškania ročne zo sumy 19.479,17 Eur od 09. 10. 2020 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia (I. výrok). Súd priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 % (II. výrok).

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 20.000,- Eur s príslušenstvom titulom uzatvorenej zmluvy o úvere č. 049/4001/17SU právneho predchodcu žalobcu OTP REFINANC expres zo dňa 13. 03. 2017. Pohľadávka bola postúpená zmluvou o postúpení pohľadávok 08.10.2020 medzi postupcom OTP bankou Slovensko, a. s. a postupníkom žalobcom. Žalovaný porušil povinnosti, postupca vyhlásil mimoriadnu splatnosť 02. 03. 2018, účinnosť vyhlásenia úveru za predčasne splatný v 10. deň odo dňa doručenia výzvy, t. j. 24. 03. 2018. Pohľadávka pozostáva z istiny 19.479,17 Eur a úrokov 520,83 Eur. V príslušenstve pohľadávky si uplatnil 5 %-ný úrok z omeškania ročne z istiny 19.479,17 Eur od 09. 10. 2020 do zaplatenia, t. j. odo dňa nasledujúceho po postúpení pohľadávky.

3. Okresný súd Banská Bystrica vydal platobný rozkaz 14Up/140/2021 dňa 26. 02. 2021. Žalovaný podal odpor proti platobnému rozkazu 12. 03. 2021. Žiadal zrušiť platobný rozkaz v celom rozsahu. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 17. 08. 2021 trval na podanej žalobe. Žalovaný v písomnom podaní zo dňa 09. 08. 2021 ospravedlnil neúčasť na pojednávaní 17. 08. 2021, súhlasil s rozhodnutím v jeho neprítomnosti, nežiadal o odročenie pojednávania.

4. Po vykonaní dokazovania okresný súd mal aktívnu legitimáciu na strane žalobcu preukázanú zo zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 08. 10. 2020 uzatvorenou medzi postupcom OTP bankou

Slovensko, a. s., IČO: 31 318 916 a žalobcom. Okresný súd mal preukázané, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom OTP REFINANC Expresse č. 048/4001/17SU zo dňa 13. 03. 2017. Právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému spotrebiteľský úver v celkovej výške 20.400,- Eur. Závazok žalovaného spočíval v pravidelných úhradách vo forme mesačných splátok až do úplného vyrovnania poskytnutých finančných prostriedkov pri počte splátok 94 pri výške splátky 279,83 Eur. Právny predchodca žalobcu výzvou zo dňa 21. 01. 2018 vyzval žalovaného na zaplatenie omeškaných splátok úveru, pričom dlžná čiastka predstavovala ku dňu 20. 01. 2018 sumu vo výške 1.223,93 Eur. Žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti, v dôsledku čoho postupca v zmysle článku VII. bodu 2. písm. e) zmluvy vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru výzvou zo dňa 02. 03. 2018, pričom ku dňu 01. 03. 2018 predstavoval celý záväzok žalovaného sumu vo výške 20.394,33 Eur a účinnosť vyhlásenia úveru za predčasne splatný nastala v 10. deň odo dňa doručenia tejto výzvy, t. j. dňa 24. 03. 2018.

5. Okresný súd dospel k záveru, že vzhľadom k tomu, že sa jedná o vec spotrebiteľskú, z úradnej moci preskúmal premlčanie. Predčasná splatnosť úveru nastala na 10. deň odo dňa doručenia výzvy, t. j. 24. 03. 2018, v lehote 3 rokov na Okresnom súde Banská Bystrica si žalobca podal žalobu, a to dňa 28. 01. 2021, a preto vyhodnotil pohľadávku tak, že nie je premlčaná. Vyjadrenie žalovaného v odpore proti platobnému rozkazu na upomínacom súde vyhodnotil tak, že žalovaný neuviedol a nepredložil žiadne dôkazy, ktorými by podoprel svoje tvrdenia, pričom pokiaľ ide o popretie skutkových tvrdení žalovaným, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

6. Súd preskúmal náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v zmluve bola dohodnutá istina - spotrebiteľský úver 20.400,- Eur, dohodnutý bol úrok za poskytnutý úver vo výške 6,73 % ročne v zmysle § 502 Obchodného zákonníka, dohodnuté RPMN 7,15 %, RPMN za predchádzajúci štvrtrok 8,99 %, odplata 18,72 Eur. Skonštatoval, že sú splnené všetky náležitosti podľa zákona 129/2010 Z. z., a preto skúmal splácanie úveru podľa článku IV. úverovej zmluvy, vyplýva z neho prehľad splátok. Z vyčíslenia (čl. 27 spisu) vyplýva, že postúpená bola pohľadávka z istiny 19.479,17 Eur s úrokmi 5.250,31 Eur, úrokmi z omeškania 501,71 Eur. Úroky 5.250,31 Eur si žalobca neuplatnil, postúpené boli úroky 520,83 Eur, a preto súd zaviazal žalovaného na zaplatenie istiny 20.000,- Eur spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne z istiny 19.479,17 Eur od 09. 10. 2020 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

7. O trovách konania rozhodol prvoinštančný súd podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a tieto priznal v plnom rozsahu žalobcovi, keďže mal v konaní plný úspech.

8. Proti rozsudku prvoinštančného súdu podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie, navrhol aby odvolací zrušil rozsudok a vrátil mu vec na ďalšie konanie. Namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný na vymoženie predmetnej pohľadávky. Zmluva č. 049/4001/17SU zo dňa 13. 03. 2017 od OTP banka obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Úver je nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov v predmetnej zmluve absentuje celková výška spotrebiteľského úveru, žalobca použil nekalé obchodné praktiky, použil predtlačенú formulárovú štandardizovanú zmluvu. Ďalej poukazoval na viaceré rozhodnutia okresných ako aj krajských súdov v spotrebiteľských veciach, namietal aj postúpenie pohľadávky banky zo spotrebiteľskej zmluvy voči jej klientovi, zároveň namietal, že súd na prejednávanej vec neaplikoval ustanovenia o ochrane spotrebiteľa, nezistil, že ide o spotrebiteľskú zmluvu obsahujúcu neprijateľné zmluvné podmienky. Všetky námietky žalovaného smerovali iba k rozsiahlej citácii právnych predpisov, bez konkrétnej argumentácie k predmetu konania .

9. K odvolaniu sa vyjadril žalobca, uviedol, že podané odvolanie považuje za zmätočné, obsahujúce rozsiahlu citáciu právnych predpisov bez zjavného súvisu s predmetom konania. Zastáva názor, že všetky otázky, ktoré je možné vyvodit' z podaného odvolania, relevantným spôsobom zodpovedal konajúci súd v odôvodnení rozhodnutia a žalobca sa s ním v plnom rozsahu stotožňuje. Navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

10. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadril žalovaný, ktorý opätovne uviedol, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný, ako aj že zmluva neobsahuje náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Namietal, že mu bolo odopreté ústavné právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, pretože súd rozhodoval v jeho neprítomnosti v rozpore s článkom 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a žiadal nariadiť pojednávanie vo veci pre spravodlivé rozhodnutie vo veci a

pre navrátenie mu zákonných práv. Opätovne poukázal na ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách a navrhol, aby súd zrušil rozsudok okresného súdu a vec vrátil na nové rozhodnutie.

11. Žalobca sa vyjadril k vyjadreniu žalovaného. Uviedol, že z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že v čase uzatvorenia zmluvy neexistovala žiadna objektívna a už vôbec nie vážna prekážka, ktorá by žalovanému znemožňovala, resp. sťažovala oboznámiť sa s textom navrhovanej zmluvy. Žalovaný nebol v časovej tiesni, nikto ho k podpisu nenútil, neinformoval postupcu, že by text bol preňho prípadne nečitateľným či už z dôvodu veľkosti písma, príp. očnej vady, nedostatku svetla straty poskytnutých dokumentov, prípadne iných rýdzo subjektívnych dôvodov navrhovateľa. Nežiadal postupcu ani nikoho iného o dodatočne podrobnejšie vysvetlenie. Žalovaný nebol donútený zmluvu za ponúkaných podmienok podpisovať. Samotná zmluva o spotrebiteľskom úvere je najmä s poukazom na rozsiahle povinnosti poskytovateľa štandardne pripravená dodávateľom služby bankou. Tá na základe žiadosti klienta po posúdení jeho bonity predloží klientovi návrh zmluvy, po oboznámení sa s jeho obsahom je následne len na uvážení klienta, či do zmluvného vzťahu za ponúkaných podmienok vstúpi alebo nie. Skutočnosť, že zmluvu musel podpísať ako celok, vyplýva z jej povahy, keďže ide o typovú formulárovú spotrebiteľskú zmluvu. Použitie nekalých obchodných praktík nevyplýva zo žiadneho z preložených dôkazov. Námietky žalovaného uvedené v podanom odvolaní sú totožné s námietkami uplatnenými pred súdom prvej inštancie, súd prvej inštancie sa s nimi dostatočne vysporiadal, preto nemohli privodiť zmenu napadnutého rozsudku. V podanom vyjadrení žalovaný poukazuje na údajné neprijateľné zmluvné podmienky obsiahnuté v zmluve o úvere. K týmto skutočnostiam sa žalobca nevie relevantne vyjadriť, nakoľko žalovaný nielen že neuviedol, akým spôsobom má tá-ktorá zmluvná podmienka spôsobiť značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, ale ani neoznačil zmluvnú podmienku, ktorú považuje za neprijateľnú. Tvrdenia žalovaného sú ničím nepodložené a účelové. Vyjadrenie žalovaného je zmätočné, obsahujúce rozsiahlu citáciu právnych predpisov bez zjavného súvisu s predmetom konania. Žalobca opätovne navrhol potvrdiť rozsudok okresného súdu.

12. Na základe odvolania žalovaného krajský súd, ako súd odvolací v zmysle § 34 CSP vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379 a § 380 CSP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario s použitím § 319 ods. 3 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny.

13. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

14. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

15. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozhodnutím prvoinštančného súdu odvolací súd konštatuje, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne. Odvolací súd (v súlade s vyššie citovaným ust. § 387 ods. 2 CSP) sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia.

16. Žalovaný v odvolacom konaní namietal nedostatok aktívnej vecnej legitímácie. V danom prípade súd prvej inštancie skúmal aktívnu legitímáciu a zistil, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky zo strany postupcu na žalobcu (bod 57. odvolaním napadnutého rozsudku).

17. Odvolací súd uvádza, že pod pojmom aktívna vecná legitímácia je potrebné rozumieť také hmotnoprávne postavenie, z ktorého žalobcovi prináleží ním uplatnené právo, resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Skúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej na strane žalobcu, alebo pasívnej na strane žalovaného je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu, to značí ex offa, a to aj v prípade, že ju žiadna zo strán konania nenamietala. Zistenie nedostatku vecnej legitímácie má za následok zamietnutie žaloby (rozsudok NS SR sp. zn. 2Cdo/205/2009 z 29. 06. 2010). V prípade, ak konajúci súd opomenul vyriešenie otázky existencie vecnej legitímácie, zodpovedaniu ktorej je konajúci súd ex offa viazaný, protirečí takého konanie obsahu základného práva na súdnu ochranu garantovaného článkom 46 ods. 1 Ústavy SR, ako aj obsahu práva na spravodlivé súdne konanie garantovaného článkom 6 ods. 1 dohovoru (rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. III.ÚS 266/2014).

18. Okresný súd teda správne postupoval, ak skúmal vecnú legitímáciu strán sporu, pričom dospel aj k správne právne záveru, že žalobca v predmetnom konaní disponoval aktívnou vecnou legitímáciou.

19. Niet pochybnosti, že predmetná zmluva o pôžičke je zmluvou spotrebiteľskou v zmysle ust. § 52 a nasl. OZ a že súčasne ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, vrátenie žalovaným poskytnutého spotrebiteľského úveru bolo dohodnuté v splátkach, žalovaný tieto splátky riadne a včas nesplácal. Odvolací súd považoval námietku žalovaného bližšie nešpecifikovanú o neprijateľných zmluvných podmienkach za nedôvodnú. Súd prvej inštancie preskúmal náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku str. 20 a vyvodil aj správny záver, že sú splnené všetky náležitosti podľa zákona 129/2010 Z. z.

20. Pokiaľ žalovaný z opatrnosti vznesol námietku premlčania, odvolací súd po preskúmaní obsahu spisu konštatuje, že taktiež je nedôvodná. Okresný súd z úradnej moci preskúmal premlčanie a aj správne konštatoval, že predčasná splatnosť úveru nastala na 10. deň odo dňa doručenia výzvy, t. j. 24. 03. 2018, a v lehote 3 rokov na Okresnom súde Banská Bystrica si žalobca podal žalobu, a to dňa 28. 01. 2021, preto pohľadávka nie je premlčaná.

21. Žalovaný namietal, že bolo odopreté jeho ústavné právo na súdnu ochranu podľa článku 46 Ústavy Slovenskej republiky a právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, pretože súd rozhodol v jeho neprítomnosti, odvolací súd však zistil, že aj táto námietka žalovaného je nedôvodná. Ako vyplýva z obsahu spisu, žalovaný sa písomne ospravedlnil z neúčasti na pojednávaní (č. I. spisu 96), a to z dôvodu pracovnej neschopnosti. Zároveň žiadal, aby súd rozhodol v jeho neprítomnosti na pojednávaní a nežiadal o odročenie pojednávania. Odvolací súd poukazuje na to, že v sporovom konaní nie je prítomnosť strany na pojednávaní podmienkou prejednanie rozhodnutia veci. Strana navyše môže na účely súdneho sporu splnomocniť zástupcu, ktorý koná v jej mene. Výnimkou je iba výsluch strany ako jeden z dôkazných prostriedkov, ktorý je nezastupiteľným procesným úkonom. K výsluchu strany však súd pristúpi iba na návrh, a len v prípade, ak relevantné skutočnosti nemožno preukázať inak (§ 195 ods. 1 CSP), čo nebol tento prípad, nakoľko v upomínacom konaní bol vydaný platobný rozkaz, voči ktorému žalovaný podal odpor, v ktorom sa vyjadril k predmetu konania.

22. S ohľadom na vyššie uvedené preto odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu v súlade s § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil, a to vrátane závislého výroku o trovách konania, kde súd prvej inštancie správne aplikoval ust. § 255 ods. 1 CSP, ohľadne ktorého žalovaný v odvolaní neuviedol žiadnu konkrétnu odvolaciu argumentáciu.

23. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP a aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásada úspechu) vyplývajúcu z ust. § 255 ods. 1 CSP. V tomto prípade bol v odvolacom konaní plne úspešný žalobca, preto mu odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorými sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

24. Toto rozhodnutie oblo prijaté senátom krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
 - b) kto ho robí,
 - c) ktorej veci sa týka,
 - d) čo sa ním sleduje a
 - e) podpis.
- (§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).